

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Titerenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Titirencu împotriva Întreprinderii municipale „Salubritate și Amenajare Căușeni” și Primăriei orașului Căușeni cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Sergiu Titirencu și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 04 noiembrie 2014, Sergiu Titirencu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” și Primăriei or. Căușeni cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este medic stomatolog și din anul 2003, a primit în posesiune și folosință temporară apartamentul nr. 19 din str. Ștefan cel Mare, 67, or. Căușeni, unde își îndeplinea atribuțiile sale profesionale de serviciu și unde se păstra utilajul său profesional și altă avere, care era necesară pentru activitatea sa profesională.

Menționează că, în luna mai 2005, șefa ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni”, Ecaterina Baltag, în baza dispoziției Primarului or. Căușeni nr. 02/1-7-921 din 13 decembrie 2004, în absența sa, a evacuat din apartamentul enunțat toate bunurile materiale în sumă de 48425 lei, inclusiv mijloacele bănești în sumă de 10000 lei, care au fost duse în depozitul ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni”, iar, ulterior, aceste bunuri au dispărut sau au fost distruse.

Susține că, pe faptul sustragerii averii sale, la cererea sa, a fost pornită cauza penală nr. 2007180412 în baza art. 195 alin. (2) din Codul penal.

Afirmă că, la data de 12 aprilie 2013, Ecaterina Baltag a fost scoasă de sub urmărire penală, iar procesul penal a fost clasat din lipsa componenței de infracțiune.

Relevă că, ultima hotărâre pe cauza penală a fost emisă judecătorul de instrucție al Judecătoriei Anenii Noi la data de 25 iunie 2013, prin care a fost

respinsă plângerea sa cu privire la anularea ordonanței de clasare a procesului penal în privința Ecaterinei Baltag.

Mai relevă că, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că, averea sa nelegitim a fost ridicată din apartamentul nr. 19 din str. Ștefan cel Mare,67, or. Căușeni și ulterior a fost distrusă, sustrasă sau deteriorată.

Menționează că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâților, i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 48425 lei și prejudiciu moral în sumă de 100000 lei.

Solicită încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 48425 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 08 octombrie 2015 acțiunea lui Sergiu Titirencu împotriva Întreprinderii municipale „Salubritate și Amenajare Căușeni” și Primăriei orașului Căușeni cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în cazul dat, nu sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale, or, reclamantul nu a prezentat suficiente probe, care ar demonstra vinovăția ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” și a Primăriei or. Căușeni în prejudicierea sa materială și morală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Sergiu Titirencu și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 mai 2016, Sergiu Titirencu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Sergiu Titirencu, în motivarea recursului, a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

Menționează că, dispoziția Primarului or. Căușeni nr. 02/1-7-921 din 13 decembrie 2004 privind evacuarea bunurilor sale materiale din apartamentul nr. 67 din str. Ștefan cel Mare,67, or. Căușeni a fost recunoscută nulă prin hotărârea Judecătorei Căușeni, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă, astfel, intimații sunt vinovați de faptul ridicării nelegitime a bunurilor sale din apartamentul enunțat.

Susține că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă hotărârilor adoptate pe cauzele penale nr. 2007180412 și 2007180112.

Afirmă că, Ecaterina Baltag a fost scoasă de sub urmărire penală pe cauza penală nr. 2007180412 doar din motivul că, costul obiectelor sustrate, ce se aflau la păstrare în ÎS „Salubritate și Amenajare Căușeni”, nu depășea suma de 50000 lei, însă din ordonanța de scoatere de sub învinuire a Ecaterinei Baltag rezultă că, ea este vinovată de faptul că, nu a luat măsurile necesare pentru păstrarea și păzirea bunurilor enunțate.

Relevă că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și, anume, a examinat cauza în lipsa sa și a reprezentantului său, ei nefiind citați legal despre ședința de judecată din 15 martie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 29 martie 2016 (f. d. 120), iar acesta a depus cererea de recurs la data de 12 mai 2016 (f. d. 122).

Prin referința depusă la data de 13 iunie 2016 ÎM „Salubritate și Amenajare Căușeni” a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Sergiu Titirencu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și, anume, a examinat cauza în lipsa sa și a reprezentantului său, ei nefiind citați legal despre ședința de judecată din 15 martie 2016 nu poate fi reținut, deoarece din actele cauzei rezultă că, recurentul a fost citat legal despre ședința de judecată din 16 februarie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației și prin procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 16 februarie 2016, din care rezultă că, acesta a solicitat amânarea ședinței de judecată (f. d. 106, 111), iar în conformitate cu art. 104 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Sergiu Titirencu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Sergiu Titirencu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Sergiu Titirencu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic